

РЕШЕНИЕ

№ 5276

гр. София, 16.11.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

СОФИЙСКИ РАЙОНЕН СЪД, 97 СЪСТАВ, в закрито заседание на шестнадесети ноември през две хиляди двадесет и трета година в следния състав:

Председател: М. П. Л.

като разгледа докладваното от М. П. Л. Административно наказателно дело № 20231110207010 по описа за 2023 година

Производството е по реда на чл. 59 и сл. ЗАНН.

Образувано е по жалба на Ю. А. Т.Ф. срещу наказателно постановление № 8 от 15.02.23г., издадено от впд началник на 06 РУ-СДВР, с което на жалбоподателя е наложено административно наказание глоба в размер на 1000 лв. на основание чл. 212 от Закона за оръжията, боеприпасите, взривните вещества и пиротехническите изделия/ЗОВВВПИ/ за нарушение на чл. 87, ал. 1 от ЗОВВВПИ.

С жалбата се изразява несъгласие с обжалваното НП. Поддържа се, че жалбоподателят не е предал оръжието, тъй като е бил в процес на смяна на адреса си и мястото за съхранение на оръжието. Посочва се нарушения на чл. 57, ал. 1, т. 5 от ЗАНН, тъй като не са били събрани необходимите доказателства. Твърди се, че жалбоподателят не е длъжен да подаде заявление за подновяване на разрешителното си. Излага се, че нарушението не е правилно определено. Излагат се доводи за приложението на чл. 28 от ЗАНН. Твърди се, че не е доказана субективната страна на нарушението. Иска се отмяната на НП.

В съдебно заседание жалбоподателят, редовно призован, не се явява. Представява се от адв. Б., с пълномощно по делото, който pledира за отмяна

на НП и прави искане за присъждане на направените разноси за адвокат.

Въззиваемата страна, редовно призована, се представлява от юрк. Симова, която иска НП да бъде потвърдено. Искане за присъждане на юрк. възнаграждение.

Софийски районен съд, като взе предвид доводите на страните и след като обсъди събраните по делото доказателства, намира за установено от фактическа страна следното:

Жалбоподателят Ю. А. ТрендаФ. притежавал на законно основание лично късоцевно огнестрелно оръжие пистолет марка „.....”, калибър ....., номер ..... ТрендаФ. имал издадено разрешение за носене на това оръжие образец № 3, № ....., издадено на 18.11.2017г., което било със срок на валидност до 17.11.2022г.

В едномесечен срок преди изтичането на срока на действие на разрешението за носене образец № 3 ТрендаФ. не подал заявление по образец за подновяване на разрешението до началника на 06 РУ-СДВР, придружено от съответните документи, посочени в чл. 87, ал. 1 ЗОБВВПИ, а на 02.12.2022г. предал за съхранение в 01 РУ-Перник притежаваното от него оръжие.

Имено затова на 04.01.2023г. св. С. съставила на жалбоподателя АУАН за нарушение на чл. 87, ал. 1 ЗОБВВПИ.

Въз основа на акта за установяване на административно нарушение е издадено от началника на 06 РУП-СДВР атакуваното наказателно постановление.

Изложената фактическа обстановка съдът прие за установена въз основа на показанията на св. С. и приетите по делото на основание чл. 283 НПК писмени доказателства.

Събраните по делото гласни и писмени доказателства са непротиворечиви и единно изграждат възприетата от съда фактическа обстановка.

При така установената фактическа обстановка, съдът намира, че жалбата е неоснователна.

При служебната проверка за законосъобразност от процесуалноправна страна съдът не констатира наличие на допуснати съществени нарушения на процесуалните правила от страна на административнонаказващия орган,

представляващи основание за неговата отмяна на формално основание, а АУАН и НП са издадени от компетентни органи.

Възражението на жалбоподателя за нарушение на чл. 57, ал. 1, т. 5 ЗАНН, тъй като не са били събрани необходимите доказателства, е неоснователно. Както в акта, така и в обжалваното наказателно постановление са посочени място на извършване на нарушението, както и всички признаци от обективна страна, обуславящи съставомерност на деянието като административно нарушение, като са били събрани и необходимите доказателства за това.

Безспорно се установи извършването от страна на жалбоподателя на състава на административно нарушение по чл. 87, ал. 1 от ЗОБВВПИ, като в тази насока са събраните гласни и писмени доказателства.

Не се подкрепиха с доказателства твърденията на жалбоподателя, че не е предал оръжието си, тъй като е бил в процес на смяна на адреса си и мястото за съхранение на оръжието.

Съдебният състав намери, че доказателствата по делото позволяват несъмнения извод, че жалбоподателят в законоустановения едномесечен срок преди изтичане на срока на валидност на издаденото му разрешение за съхранение и носене на огнестрелно оръжие не е подал заявление по образец за подновяване на разрешението до съответния началник на РУ на МВР, придружено от съответните документи. Поради това и на основание чл. 212 ЗОБВВПИ административнонаказващият орган правилно е ангажирал административнонаказателната му отговорност.

Неоснователни са доводите на жалбоподателя, че нарушението не е правилно определено. АНО законосъобразно и правилно е определил нарушената норма.

Действително жалбоподателят не е длъжен да подаде заявление за подновяване на разрешителното си, но законодателят явно е посочил какво следва да бъде поведението му в този случай.

Съдът счита, че не се касае за маловажен случай, тъй като за неизпълнение на административното задължение по чл. 87, ал. 1 ЗОБВВПИ законодателят е предвидил значителни по размер административни наказания, показващи че се касае за обществени отношения, които са обект на

засилена защита. Нарушението е формално, изразява се в бездействие и за съставомерността му не се изисква настъпване на вредни последици.

Нарушението е извършено виновно, при форма на вина пряк умисъл, тъй като жалбоподателят е съзнавал общественотоопасния характер на деянието, предвиждал е настъпването на общественотоопасните последици и е целял да съхранява и носи огнестрелно оръжие, при все че разрешителното му е изтекло.

Съгласно санкционната разпоредба на чл. 212 ЗКВООБ размерът на предвидената глоба от 1000 лева е подходящ и съответен.

С оглед гореизложеното настоящият състав приема, че жалбата следва да се остави без уважение и наказателното постановление следва да бъде потвърдено като правилно и законосъобразно.

С оглед изхода на делото и на основание чл. 63, ал. 5 ЗАНН в полза на 06 РУ-СДВР следва да се присъди възнаграждение, тъй като административнонаказващият орган в съдебното производство е бил защитаван от юрисконсулт. Отчитайки изискванията на чл. 63, ал. 5 ЗАНН, вр. чл. 37 от Закона за правната помощ, вр. чл. 27е от Наредбата за заплащането на правната помощ, съдът счита, че следва да осъди жалбоподателя Ю. А. ТрендаФ. да заплати юрисконсултско възнаграждение в размер на 100 лева.

Водим от горното и на основание чл. 63, ал. 1, пр. 1 ЗАНН, **Софийски районен съд**

РЕШИ:

ПОТВЪРЖДАВА наказателно постановление № 8 от 15.02.23г., издадено от впд началник на 06 РУ-СДВР, с което на Ю. А. Т.Ф. е наложено административно наказание глоба в размер на 1000 лв. на основание чл. 212 от Закона за оръжията, боеприпасите, взривните вещества и пиротехническите изделия/ЗОВВВПИ/ за нарушение на чл. 87, ал. 1 от ЗОВВВПИ.

ОСЪЖДА Ю. А. Т.Ф. да заплати на 06 РУ-СДВР юрисконсултско възнаграждение в размер на **100 лева**.

РЕШЕНИЕТО подлежи на обжалване пред Административен съд –

София град в 14-дневен срок от получаване на съобщението от страните за изготвянето му на основанията, предвидени в НПК, и по реда на глава XII от АПК.

Съдия при Софийски районен съд: _____